Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

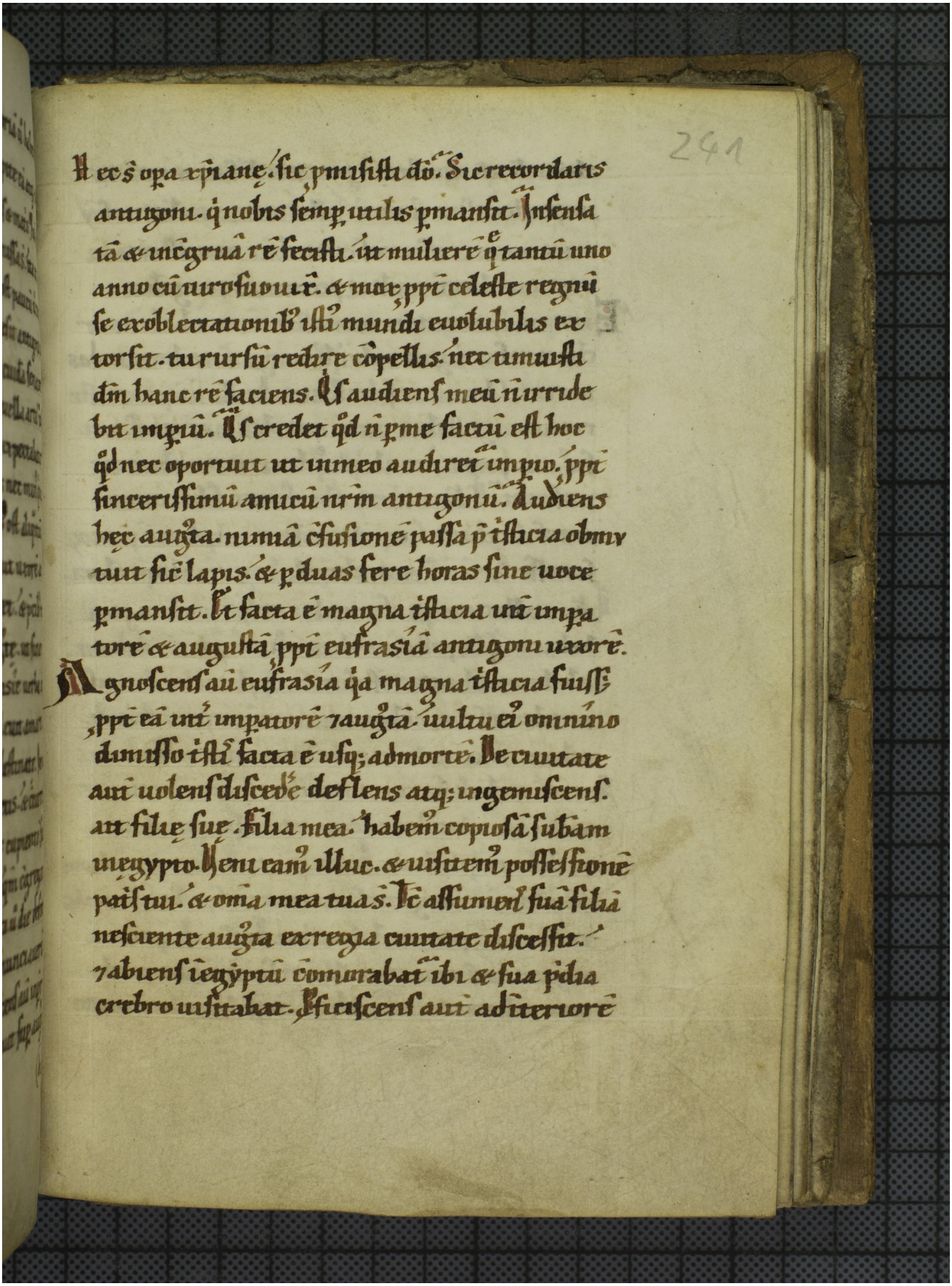

241

Et ecce opa xpiane. sic pmisisti dō. Sic recordaris
antigoni. q nobis semp utilis pmansit. Insensa
tā & incōgruā rē fecisti. ut muliere q tantū uno
anno cū uiro suo uixerē. & mox ppt celeste regnū
se ex oblectationib istius mundi euolubilis ex
torsit. tu rursū redire cōpellis. nec timuisti
dm hanc rē faciens. Qs audiens meū nūc ridebit
impiū. Qs crederet qd ni pme factū est hoc
qd nec oportuit ut in meo audirei impio. ppt
sincerissimū amicū nrm antigonū. Audiens
hec augta. nimiā cōfusionē passa p istucia obmu
tuit sicē lapis. & p duas fere horas sine uoce
pmansit. Et facta ē magna istucia inter impa
torē & augustā ppt eufrasiā antigoni uxorē.
Agnoscens aut eufrasia qa magna istucia fuisset
ppt eā inter impatorē 7 augtā. uultu ei omnino
dimisso istis facta ē usq; ad mortē. Ve ciuitate
aut uolens discedere deflens atq; ingeniscens.
ait filie sue. Filia mea. habem copiosā substam
in egypto. Veni eam illuc. & uisitem possessionē
patris tui. & oma mea tua s. Te assumens sua filia
nesciente augta ex regia ciuitate discessit.
7 abiens in egyptū cōmorabat ibi & sua pdia
crebro uisitabat. Egrediens aut ad interiorē